

على هذا المقام על המקום זה

مكان للشعر - حيفا
مكان لشيرة - حيفا

امنوت الترجمون
כאפשרות למפגש

فن الترجمة
كاميرا لقاء

**على المقام هذا على هذا المقام
امنوت الترجمة ك אפשרية لمفاسخ
فن الترجمة كمكانية للقاء**

*שם התוכנית ל��וח משיר של יסמין דאהר

מקום לשירה, חיפה
נובמבר 2021 - יוני 2022
ניהול: רותם עטר

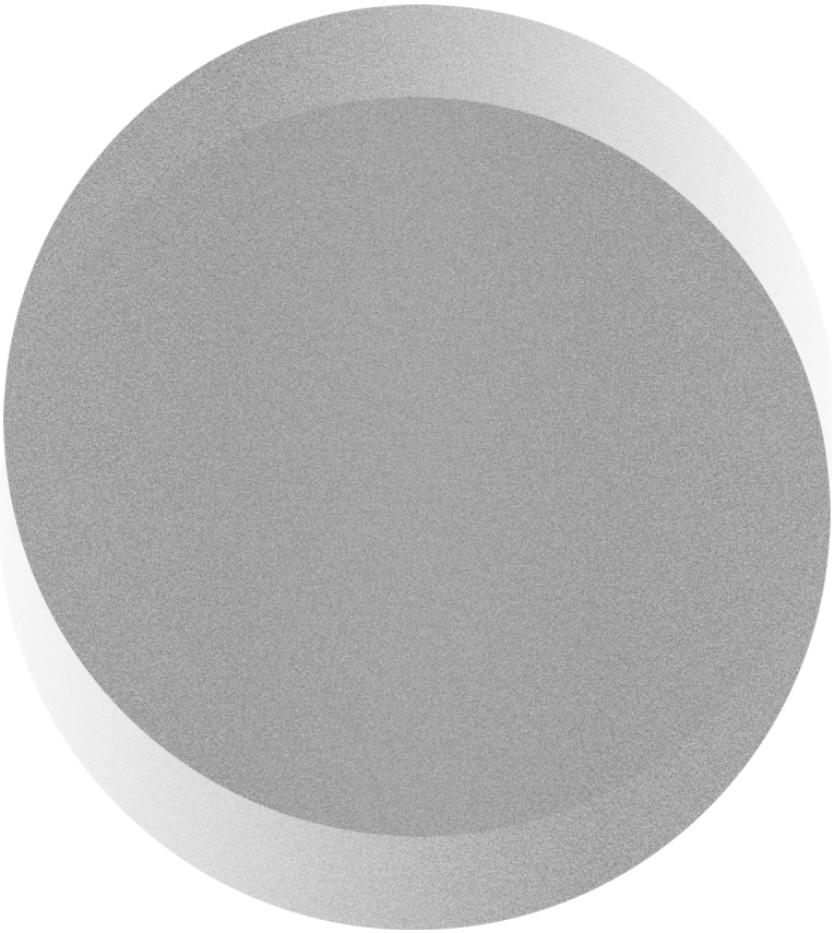
פרויקט בתמיכת מועצת הפיס לתרבות ולאמנויות
כל הזכיות שמורות לכותבות ולבוגטבים
עיצוב גרפי: יעל אופיר

*تم اختيار اسم البرنامج من قصيدة لياسين ضاهر

مكان للشعر، حيفا
تشرين الثاني 2021 - حزيران 2022
إدارة: روتם عطار

تمّ هذا المشروع بدعم من مجلس الإياصف - هبيس للثقافة والفنون
كل الحقوق محفوظة للكتابات والكتاب
تصميم جرافي: ياعل أوفير





على هذا المقام על המقام זה

امنوت الترجمة
من العربية
كامكانية للقاء
כאפשרות למפגש

על האפשרות להיפגש דרך תרגום

פעמים רבים מעשה התרגומים מוצג על דרך השיללה: כבלתי אפשרי להשגה, כהעתק שלעולם לא ישתויה למקור, ואפילו כמעשה בגידה, ניאוף או כשלון ידוע מראש. עם זאת, אנו חיים וחיות בעולם משופע בעולות ובמופעים של תרגום: כמעט כל צורה של תקשורת דורשת מאייתנו לתרגם ולהתמודד עם סוגיות שנובעות מתחילה התרגום. "כשלון" התרגום עומד בסתירה להכרחות ולתפוצה הרחבה שלו בחברה ומבט בו חונר מלמד שהתרגומים מעשיר את דרכי התקשרות ואיןו מכשילו אותן.

התוכנית על המקאמן הזה נולדה מtower הרצון לעסוק לעומק בפן החשוב ביותר של אמנויות התרגומים: הדיאלוג. היצירה התרבותומית היא אמננות שנוצרת מtower דיאלוג עם טקסט אחר ומtower היכולת להתרמסר לקול של אדם אחר על מנת ליצור מtower קול חדש. הגישה שעומדת בבסיס התוכנית רואה בתרגום אמננות שהיא זו שיח (או הרבה יותר) מתמיד בין טקסטים ובין יוצרים/ות, שיח שיכל להפרות ולהרחיב את אפשרויות הכתיבה ולא לצמצם אותן או להוות להן "העתק".

12 משוררים ומשוררות לcko חלק בתוכנית השנה, יהודים וערבים, מחיפה, מאום אל פחם, מטל אביב, מבקרה אל גרביה, מיפו, מזכרון יעקב ועוד. חלק מה משתתפים דוברים את שתי השפות - ערבית וערבית - לחלק היכרות מסוימת עם השפה השנייה וחלק דוברים/ות רק אחת מהשפות. נקודת ההתחלה הוא בבסיס תוכנית שעוסקת בתרגום מהחיות והתרבותיים כחלק מהותי ממה שהתרגומים דורש מאייתנו: ההנחה שאצליח להבין מישחו עד כדי תרגומו לשפת, גם אם איןני בקייה או מכיר/ה את שפתו.

בניגוד לתרגום האינדייבידואלי, התוכנית הציעה מודל של תרגום קולקטיבי שמתבסס על רב לשוניות: התרגומים שמופיעים בספר נולדו לרוב מtower

עובדת בזוגות, בשלישיות או בקבוצות, לעיתים יחד עם המשוררת/ת שכתב/ה את השיר ולעתים בלבדיו/ה. כל המשתתפים הם משוררים/ות ולאורך הדרכם למדנו כיצד להשתמש בכלים הפוואטיים הקיימים ולהרחיב אותם כך שיאפשרו כניסה לקהל של מישחו אחר אל תוך היצירה האישית. מעבר לפואטי, זהו כמוון מפגש שנוגע בפוליטי, אך המבט בكونפליקטים באמצעות המפגש המילולי מאפשר תשובות - ואולי אפילו פתרונות - אחרים.

בכל מפגש אירחנו מתרגמת שעוסק בתרגום מערבית לעברית או להפוך: חנה עמית כוכבי, אלטיבי ע'נאים, יותם בנשлом, עידן בריר, עפיק שליזט, ג'ודת עיד ואילנה המרמן. כל אחד מהם הביא סגינה תרגומית לדיוון הקבוצתי: מאפייני השירה העברית הקלאסית והמודרנית ואתגרי התרגום לעברית, מהי 'נאמנות' במשמעותו, איך פותרים סוגיות של פער תרבותות, איך לשמר על חתימות הקול הייחודית של הכותבת/ת, מהי חריזה אלגנטית ועוד. לאחר הדיון התנסנו הלהקה למשעה בתרגום שירה על מנת לחזור את השאלות הללו בצורה מעשית ולהתנסות בגישות השונות שהוצעו על ידי המנחה.

אני מודה לשותפי לבניית התוכנית, ד"ר ג'ודת עיד וד"ר עפיק שליזט, למועצה הפיס לתרבות ואמנות על האמונה והתמיכה בפרויקט וכמוון למשתתפים/ות: עבד אגבאריה, צורייאל אסף, סיגל בן אייר, הדס גלעד, ע'אדה זרייק, שאדיה חמזה, עאידה חמזה, משה לביא, ליאור מעין, יונתן קונדה, עימאד כסיס ושות' - על ההתמסרות לתהילה, על ההדדיות ועל היופי הרב שנוצר בקבוצה.

קריאה מהנה,
רותם עטר

מסגרות ליור מעין

הוא מיהלך בעולם
בשאלה הרים לאדו
מראה לנו שאפשר
להיות רגע
על שפת
התהום.

אנחנו מתרגמים שיר של טהא מיחמד עלי
נופים בבר בהתחלה לבור עמוק
מנסים לשמע את השקט
שבינו עצקה ליללה.

"כל איש הוא אב או ספן"

אני שותק
מושום שלא מצאתי מילים
שיפריצו בקר האבן חלון
שפוכל כלנו
לראות את
הימים.

מעגל אמהות הدس גלעד

אנחנו יושבות בפולין.

הינו צריכות לניל את העולם
לצאת למשך הסירה על החמלה
להזפיר לבלם: פעם הייתם תינוקות. מישמי ירצה אתכם.
אנחנו יושבות בפולין

omidrot על חבל הטבור וחוט העץ הימי
על הגוף שלנו שהצמיח חיים, על אבדן היחידות.
אנחנו אחים. מישמו שום אותנו על מעך אחד

נקב לנו נקב, והוא פתוח לכל הרוחות.
אפשר היה לסרב לזכות הממוש של מלא גוףנו,
אבל האהבה משכה אותנו להתנסות.

אנחנו אמהות של מישמו.
יש לנו ילדים קטנים שישנים במטות.
אנחנו עובדות קשה. אומרות גם וגם.
אומרות לפעמים אין ברה.
מברכות.

יש לנו שדים יפים ופטמות במדה של פיות קטנים.
אנחנו עשוות להזה.

אבל גם לנו גרעין עצמי קשה
שקיים ברכמים.

הינו צריכות לניל את העולם
לבנות בתים ספר עגלים
לחפר מנהרות ארפות בין הבתים
הינו יכולות לעשות את העולם הזה טוב יותר
אם לא הינו עוסקות כל בך
במושיכת שרוולים נסוגים, בנגב דמעות, בקהלות תפוחים
ובאין-ספר דברים דחופים.

حلقة أمهات
هداس غيلعاد
ترجمة: عبد اغbarية

كل ما بالأمر أتنا نجلس بالصالون،
في حين كان علينا أن ندير العالم،
ان نخرج بحملة توعية عن معنى الحنية والرحمة.

أن نذكرهم جميعاً: لق كتم مرّة أطفالاً، وأن امرأة ولدتهم.
نحن نجلس بالصالون، ونتحدث عن جبل السرة، وخيط العصب الأبدي على
أجسادنا، والذي كان وراء ولادة الحياة وفقدان الفردانية.
نحن إخوان، شخص ما وضعنا على تربة واحدة، وأحدث بنا خرقاً بقي مشرقاً
بوجه الريح.

كان بالإمكان رفض تحقيق حقنا على كامل أجسادنا، لكن الحب شدّنا
إلى التجربة.

نحن أمهات لشيء ما.

لنا أولاد يامون بفراشهم،
نحن نقوم بأعمال صعبة،
تقبل هذا وذاك، وأحياناً نقول أن لا مناص.
نبارك.

لنا نهود رائعة، وحلبات تلامي الأفواه الصغيرة، فتحن خلقنا لهذا.
لكتنا أيضاً ذوات لب قاسٍ.
غارق بالأرحام.

كان علينا أن ندير العالم،
أن نبني المدارس مستديرة،
أن نحفر أنفاقاً مديدة بين البيوت،

كان بإمكاننا أن نجعل من هذا العالم أفضل، لو لم نكن مشغولات بهذا
القدر من الإشغال، من طي الملابس، مسح الموع وتقشير التفاح، وبأشياء أخرى لا تحصى.

مجدرة
عبد اغبارية

أمّي امرأة عاقلة،

لدرجة أنها لم تكن تؤمن بالطالع وقراءة الكف!

كانت تستقبلنا كل يوم من بعيد، عند عودتنا من المدرسة ، بروائح طبختها لذلك اليوم، وهكذا كنا نعرف من متى هو صاحب الحظوة عندها في ذلك النهار، حسب أكلته المفضلة، ففسح له ان يتقدم السرب داخلاً البيت أولاً!

ما أن استشهد فهد، حتى ظلت أمي امرأة عاقلة تحافظ على كامل قواها العقلية، بدليل أنها بدأت تطبخ المجدرة بشكل شبه يوحي، وترقب طلتنا من الشباك ، كأنها آمنت أن رائحة أكلته المفضلة ستتجدد أخيرا بإيقاعه أن يقوم من القبر ويتقدم السرب عائداً معنا ليأخذ مكانه حول المائدة!

**מג'דרה
עבד אגבראריה
תרגם: הדס גלעד**

אמי אשה רצינלית. עד כדי כך רצינלית
שלא האמיןנה בمزלות.
מדי יום ביום קבלה את פנינו בשחוּרנו מבית הספר
עם ריח תבשילה היומי, וכך ידענו על מי מאתנו חשבה
בהתאים לتبשילו הمعدף, והנחנו לו להתקדם
ולהיות הראשון שיכנס הביתה.
מאז שנרגג פאחד, נותרה אמי שפניה למדי.
عقبדה שהחילה לבשל את הפיג'ירה מדי יום ביום
ונעמידה בחלון כמו אמיןנה שיריחות תבשילו הمعدף
יאליחו לשכניו שיקום מקברו ויקח את מקומו
ראשון בינו בשבייל, שיינס הביתה ויסב לשולחן.

בטני צבה מושה לבייא

האוטובוס לא בא.
רמְדָן עֲבֵשׂו, וַהֲאֹוטובוס לא בא.
גִּעְרֹת חִיפָה וַעֲירַת הַפְּרֶמֶל חֹזְרוֹת מִן הַיּוֹם
וְהִיא עֲטוֹפָה בְּנַגְדָּן, יוֹשְׁבָת וּמִחְכָּה,
רמְדָן עֲבֵשׂו, וַהֲאֹוטובוס לא בא.

התקשרה כבר לאביה, התקשרה לאימה,
למחשה דבר אל תוך הטלפון,
האוטובוס לא בא, גם הסוללה נגמרה,
רמְדָן עֲבֵשׂו, לפניה שקיעה,
השמש צובעת יפה את מזרדות הפרדמל,
רמְדָן עֲבֵשׂו, ואפָמוֹר, האוטובוס לא בא.

בביתה ערוֹק הַשְּׁלִיחָן, תִּמְרֵר וְכֹס מִים קָרִים,
אָבִיה יוֹשֵׁב וּמִחְכָּה, אֲחוֹתָה עוֹשָׂה בְּכָלִים,
קוֹל עוֹלָה מִן הַמִּסְגָּד, פְּפוֹת נוֹקְשׁוֹת בְּקָעָרוֹת,
על הַסְּפָסֵל בַּתְּחִנָּה הִיא מִיטִּיבָה אֶת הַמְּטֻפָּחַ,
רמְדָן עֲבֵשׂו, שָׁעַת עָרֵב,
האוטובוס לא בא.

بطني غصة
موشيه لافي
ترجمة: شادية حامد

الحافلة لم تأتِ
الآن رمضان ، والحافلة لم تأتِ
فتيات حيفا وطيرة الكرمل عائدات من البحر
وهي بخلافهن ، محجبة ، جالسة تنتظر
الآن رمضان ، والحافلة لم تأتِ

قد اتصلت بوالدها، اتصلت بوالدتها
همست بشيء في النقال
الحافلة لم تأتِ ، والبطارية تفرغ أيضاً
الآن رمضان ، قبل الغروب
الشمس تلون سفوح الكرمل بجمال
الآن رمضان ، كما ذكر ، لم تأتِ الحافلة

في المنزل ، المائدة جاهزة ، تمّر وكأس ماء بارد
والدها جالس ينتظر ، وشقيقها تغسل الألواني ،
صوت ينبعث من المسجد ، ملاعقة تصرخ في الصحنون
على المقعد في المخطة ، تعدل الحجاب
الآن رمضان ، مساءً
لم تأتِ الحافلة.

מגזרות ניר ליאור מעין

חָשֵׁךְ זוּ דָבָר דַי מִדְהָרִים
הַיְשֵׁרָה יָשָׁנוּ – אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת־זֶה
אֲבָל אֵין לוֹ שָׁוָם זָכָר

מַרְחַק פְּסִיעָה מִפְּנֵי יָם
וְאַנִּי לֹא רֹצֶחֶת יָם
וַיֵּשׁ בַּי יִדְעָת יָם בְּלִי יָם
וַיֵּשׁ בַּי שְׁקָט בְּלִי יִדְעָת שְׁקָט

מוֹלִי הַרְחָשָׁתְּשָׁל הַיְשֵׁרָה
שְׁתִי קָצּוֹת שָׁל הַיּוֹת בּוֹזֵד
בְּשִׁישָׁה יְשֵׁרָה
וּבְשִׁיאָן

פָתָאָתָם, נִקְדַּת אֹור יוֹצָאת לְעוֹלָם וּבָאוֹתָה הַמְּדָה בּוֹרָאת אֶת־זֶה
מִתְּזַרְקָה הַחֲשָׁרָה, אִישָׁה עִם קִינָאָק
מִנְשָׁה לְחֻזָּר לְחוֹף.

قصاصات ورق
ليئور معيان
ترجمة: شادية حامد

الظلام شيء رائع
الوجود كائن - تعلم ذلك
لكنه عدم

على بعد خطوة مني اليم
ولا أرى يما
أدرك اليم بلا يما
وببي سكينة لا تدركها السكينة

أمامي طنين الوجود
قطبين للعزلة
في كينونة الوجود
وفي عدمه

على حين غرة ، نقطة ضوء تخرج إلى العالم وعلى حد سواء تخلقه
من قلب الظلمة، امرأة مع زورق
تحاول العودة للشاطيء

התגלות ליאור מעין

אין ישרים בטעבו
ובשעת בקר בזו אין מפש שקט
הכל זו לבד מגזע עצ פרות
וain לבן אמותי באמת
הכל על הרץ
וain קטינה
במעט

פתחום יש צך במלים כמו סבר
או הומיה
ביבלה זהות ירך מתוך ירך אחר
להפריד מים ממים
לחשב על תהו

את כל זה לא ידעת כי שיכאתי לדרך.

وحي
ليئور معيان
ترجمة: شادية حامد

ما من استقامات في الطبيعة
في أصبوحة كهذه ليس هناك هدوءٌ حق
الكل يتحرك لوحده من ساق شجرة مبتورة
ليس هناك أيضًا ناصع حق
الكل في تسلسل
ودون انقطاع
تقريرياً

بفأة هنالك ضرورة لكلمات متشابكة
أو صخب
لقدرة على تحديد الخضرة من الخضراء
فصل الماء عن الماء
التفكير في الفوضى
كل هذا لم أعرفه حين انطلقت

حدس غادة زريق

ما بين التخمين واليقين
عثباً نحاول أن نحدس
نتوهم يوماً
ونحسنة بعدها نكون مؤمنين
ثم نضيع من جديد
نحسب... نجمع... نطرح
والنتيجة تبقى غامضة
فتقع في سراب لعين
لا نعرف أبداً ما قيمتنا
في قلوب الآخرين
إيجاباً كان أم سلباً
نبقي نترى
بين شك وحنين...
وصوت في زوايا الذاكرة
يهمس أنهم أحبونا حقاً
لكنهم آثروا الابتعاد كالسنين.

*

ע'אדה זרייק תרגומם: סיגל בן יאיר וליאור מעין

כמה בין עבדה לנחש
לשוויא ננשָׁה לחוש
יום אחד מזמִינִים
וחמְשָׁה אחר בָּקָר מאמִינִים
ושׂוֹב אָנוּ אָבוֹדִים
נַחֲשָׁב, נַחֲבָר, נַחֲסָר
וְהַתֹּצֵאָה מִסְתוּרִית תְּשָׁאָר
שְׂוֹקָעִים אֶל עַרְפָּל מִיסָּר
אָף פָּעָם לֹא יוֹדָעִים מַה עַרְכֵנוּ
בְּלִבְּם שֶׁל הָאֶחָדִים
לְחִזּוֹב או לְשִׁילָה
מִתְנַדְּנִים, נְשָׁארִים
בֵּין סְפִּיק לְתִשְׁוִקה
בַּת קָול בְּשׁוֹלֵי הַזְּבָרוֹן
לוֹחַשְׁת לָנוּ שָׁאַבּוֹ אָוֹתָנוּ בְּאַמְתָּה
אֲבָל הָעֲדִיףוּ לְהַתְּרַחְק בְּמוֹ הַשְׁנִים.

יום הולדת שמח לבוס סיגל בן יאיר

מתרחרים פְּצִירִים
סַבֵּב שׁוֹלְחוֹן מָדָר הַיְשִׁיבּוֹת,
סּוּקְסּוּם נִדְבָּק לְפִינּוֹ מִבּוֹרָקָס גַּבְינָה מִתּוֹךְ קֶרְטְּזָן עִם נִילּוֹן נַצְמָד
בְּמַבְצָע שִׁישָׁה עֲשָׂר פָּלוֹס אַרְבָּעָה חִנּוּם.
יְהוּן הַנְּשִׁיא מַוְעַבָּר בְּכֹסּוֹת פְּלִיסְטִיק.
הַבּוֹס מִסְפָּר בְּדִיחָה וְאֶנְחָנוּ מְהֻנְהָנִים בְּרָאשֵינוּ
מִצְדָּקָד
בְּגַעַיָּה מִתְּרִפְסָת.
בְּבִדְיחָה יְשָׁרָסִי וּעֲרָבִי,
אֲבָל אַנְי צוֹחָקָת מִפְחָד.

عيد ميلاد سعيد للمدير
سيغال بن يائير
ترجمة: غادة زريق

نختخن كالخنازير
حول طاولة الجلسات
والسمسم يتتصق بأفواهنا من أقراص الجبن المخبوزة
كان قد اشتراها المدير
ستة عشر قطعة واربع مجانا
مرت كثووس النيد البلاستيكية بيننا
يقص المدير طرفة ونهز رؤوسنا
من جانب لآخر
تصدر أصوات بقرات خنوعات
الظرفة عن عربي وروسي
وانا اضحك خوفا.

למען תברך נפשי צורי אל אסף

קח לך במקום מילה
את פהוקה חסר השנים
של מערת המכשפה,
את בארות עינית החצובות בסלע,
מושבות למחמות עטלי הפרי
בפטול ערוץ החלzon.

קח את דאות הרעב של העיטים,
החוצים דממות
מייל מרעול ניחוח המרווה.

קח מפל הפסף שבעלם
את פסף האיתים מעקל הצעע,
מפל אבעיו המפתחים
וורד פשתה גמווק לקרקע.
ומפל טרמיות הלב העיר
קח את
אמת שביבי ההר.

קח ועשה לי מטעמים בני,
ריבג
בריהם השדה.

لأجل أن تبارك نفسي
تسور يليل أصف
ترجمة: عماد قسيس

لأجل أن تبارك نفسي
خذ لك بديلا عن كلمة
شاؤباً تقصه الأسنان
لمغارة الساحرة
آبار عينها المحفورة في الصخر
محببة جلبة خفاقيش الثر
في لولبة مسار وادي الحازون.
خذ تحليق جوع الصقور
العايرة للصمت
من فوق معبر عقب المروة.
خذ من كل المال بالعالم
حنين الزيتون المفتول الجذع
من كل ألوانه المغربية
وردي الكآن الملتصق بالأرض
ومن كل أحابيل القلب المرهق
خذ
مسار دروب الجبل
خذ واصنع لي شهي الطعام يا ابني
عطرك
كعبق الحقل.

*

غادة زريق

خانتي كل الصدف.
ضاعت تجوب شوارع القمر.
وانا في انتظار عينيك.
هربت ومعها كل الصور.
عرف بهمي صديقي القمر.
فهمس أن عنده خبر.
بكل الصور والحكايات والسمر.
وبأن عينيك يا حبيبي.
ما زالتا عالقتين.
عند آخر صدفة لنا تحت ضوئه.
قبل إنبلاج القدر.

*

ע'אדה זרייך תרגם: ליאור מעין, שז, עימאד קסיס

שְׁמַקּוֹ מִפְנֵי כָּל הַחֲזָדָמָנוֹת
גִּמְלָטוּ בְּרַחֲבוֹת הַירָם
וּבָעוֹד אֲנִי מִמְתַיִן עִינֵּיהֶן
בְּעַלְמוֹ וּעַמְּכוֹן כָּל הַמְּרָאוֹת.
אֶת כָּאַבִּי יָדַע יָדִידִי הַירָם
לְחַשׁ שִׁילֵש לוֹ חְדָשׁוֹת
בְּכָל הַתְּמִוּנוֹת וִסְפּוֹרִי הַלִּילּוֹת
וְעִינֵּיךְ אֲהוֹבָתִי
עַדְין נְטוּעֹות
בִּפְגִּישָׁה הַאֲחֻרוֹנָה תְּחַת אָרוֹן
לִפְנֵי שְׁבָקָע הַגּוֹרֵל.

לדובים שהיו כאן פעם צורייאל אסף

לאדם שחרס את חלומותי,
אני חב את יקיצתי.

לדברים שהיו כאן פעם
אני חב את מורה הפורות
המשמעות את יערות הדבש
בעומק בדי העצים.

אני אוסף כלآخر יד
בלופיטי אלון שברסמו הלילה.
הנברנים לא מפירים את חובם המוחלט
לנימה שזראיתי אתמול חוצה את היביש
ובפיה נחש.

للديّة الّذين كانوا يوْمًا مَا هنا
تسوّرَ يائِل أَصْف
ترجمة: عماد قسيس

لِلإِنْسَانِ الَّذِي حَطَمَ أَحْلَامِي
إِدِينَ لِهِ صَحْوَتِي

للديّة الّذين كانوا يوْمًا مَا هنا
أَدِينَ بِإِرْهَابِ الْخَلَالِيَا
الَّذِي يَسْتَرُ
غَابَاتِ الشَّهَدِ
فِي جُبِّ أَغْصَانِ الشَّجَرِ

أَجْمَعَ بِلَا عَنِ الْبَلْوَطِ الْمَقْرُوضِ
هَذِهِ اللَّيْلَةِ.

الْجَرْذَانُ لَا تَعْرِفُ
بِالْفَضْلِ الْمُطْلَقِ لِلسَّنَورِ الَّذِي
شَاهَدَتِهِ أَمْسٌ يَقْطَعُ الطَّرِيقَ
وَفِي فِهِ ثَعَبَانٌ.

**אהבה
הدس גלעד**

ילך והוא סבר
בלב הפה
בקה באקיצע החיים
נעמד על הרגלים שלו
וכל גופו נוטה אליו
וכל מאודה
מימים רבים.

حُبٌ
هدَاسِ غَيلِعَاد
تَرْجُمَةً: شَادِيَة حَامِد

الطفل هو السدّ
في قلب النهر
هكِذا في متصف العمر
يقف على أرجله
وكل جسدك يميل إليه
وكل كُلُّك ،
مياه غزيرة.

ככה
הדא גלעד

אני באָה אֶל הַשִּׁיר
בְּיַדִים רִיקּוֹת.

הוּא לֹא מַבְקֵש דָּבָר.

הוּא אֵי
יְשָׁקָטָן
וּוְחַבּוֹר
בְּתוֹךְ הַשְּׁמַעַן.

הַיּוֹם נִפְלַנוּ
זֶה עַל צְעָדוֹתָיו.

هكذا
هداس غيلعاد
ترجمة: شادية حامد

آتى إلى القصيدة
بأيدي خاوية.

هي لا تطلب شيئاً.

هي جزيرة
أيس صغير
واو المعية
وسط كل شيء.

سقطنا اليوم
واحدة على عنق الأخرى.

למה אני לא כותבת שירים על ערבים

שז

למה אני לא כותבת שירים על ערבים
למה אני לא הולכת למבואות אום אל פאחים
ומפזרת פרחים

למה הערבים לא כותבים עלי שירים
למה הם לא באים אליו הביתה ומלווהים את שערי

שמחה, זבובנים
זבל מה שאירוה היה להיות שלו"
אולי יוכל עדין להיות
של בלבנו?

لماذا لا أكتب شِعراً عن العَرَبِ
شيز
ترجمة: عماد قسيس

لماذا لا أكتب شِعراً عن العَرَبِ
لماذا لا أكتب قصائد عنِّ العَرَبِ
لماذا لا أذهب لمُدَاخِلِ أم الفحمِ
وأنثر الزهور

لماذا لا يكتب العَرَبُ عنِّي قصائدَ
لماذا هم لا يأتونَ إلَيَّ؛ لِيُتَقَرَّبُونَ، وَيَلْطُفُونَ شَعْريِ

الفِرْحُ، الْكَرِزُ
وَكُلُّ مَا وَجَبَ أَنْ يَكُونَ لي
ربما ما يَرَازُ مُمْكِناً أَنْ يكونَ
بِجَمِيعِنَا؟

קינה על יلد מות שז

אלון שנינפלד כתוב בקבוצת המושוררים והאיע
שבל אחד מאתנו יאמץ יلد פלסטיני מת
ויבכתב עליו. יلد חי
החיים לא נתנו לי,
אסתרפק אם בן בילד המת
ואקוננו עליו.

או, יلد מת פלסטיני,
אני לא רוזח לדעת מה היה שマー,
אני לא רוזח לדעת מה היה צבע השער שלו,
אני לא רוזח לדעת כמו היה הגוף שלו
בשאמא שלו הוציאו אותו מהאمبטייה.
במה טוב שמעולם לא שמעתי את זהזקה –
רק בה אני יכול להמשיך להתעלם מהפודרים שנורו עליו
על ידי חיל אבא ההגנה של עמי. רק בה אני יכול להמשיך
להתעלם מהפודרים שהרגו אותה, כמו שמתתעלמים שאור בני הארץ.

مِرْثَاهُ عَنْ وَلَدٍ مِيتٍ
شَيْزَر

ترجمة: عماد قسيس

إيلان شنفيلد كتب ضمن مجموعة شعراء واقتراح
أن يتبني كل واحد منها ولداً فلسطينياً ميتاً
ويكتب عنه. ولد حي
الحياة ما أعطتني،
اكتفي إذن بولدي ميتٍ
وأنوح عليه.

أواه، ولداً ميتاً فلسطينياً،
أنا لا أريد معرفة ما اسمك،
أنا لا أريد معرفة ما لون شعرك،
أنا لا أريد معرفة شبه ماذا عيق جسمك
لما أخرجتك أملك من الحوض،
كم يطيب لي أنني لم أسمع قط ضحكتك -
فقط هكذا أستطيع أن أواصل تجاهل الكرة التي أطلقت صوبك
أطلقتها جنود جيش دفاع شعبي. فقط هكذا أنا أستطيع المخي قدماً
تجاهلاً الكرة التي قتلتك، كما يتجاهل بقية بي أرضي.

عماد قسيس

عن جد لما ينام تفكيري
نفس الاسم يفضل سريري
مبارح فقط بالذات قبل الفجر
لم藜ت إسي وقعت بالحيرة

يرفع مخدده نزل الشرشف
كل شيء تمام مرتب ملطف
نزلت راسي تحت تختي شوي
لقيت الاسم ع المسطبه منعف

يتعرف ش يعني يصبر اسم حروف
حفنة خرز من أصل مش معروف
خيط القطن مقطوع ع الحدين
وحب الحجر من صخر مش مألف

حاولت إجمعهم على الفانوس
حسيت تحت التخت في جاسوس
و عندى أصابع لا يشوفك ضيم
مش قابله ترق على القاموس

سْتَأْوِبْتُ مِنْ قَهْرِي عَلَى الْأَحْلَامِ
رَاجِعٌ أَنَّامٍ بِصَفَحةِ الْأَوْهَامِ
بِالنُّوْمِ يُمْكِنُ مِشْ ضُرُورِي إِلَيْهِ
أَصْلًا إِذَا يَضِيعُ مِنْ يَنْلَامِ

أَوْلَ تِرْمٌ فَلَاحَ أُوكَانِي
وَثَانِي إِسْمٌ صِيَادٌ بِالشِّيشَانِ
ثَالِثٌ جَسْمٌ حَصَادٌ كَعَانِي
رَابِعٌ فَلَمْ نَبِرُونَ وَالرُّومَانِ
خَامِسٌ نَحْمٌ جَوْزَاءَ مَيْزَانِي
سَادِسٌ عَلَمٌ بَحَارٌ بِالخِلْجَانِ
سَابِعٌ قَسْمٌ سَرَدَابٌ مِنْ جَانِي
ثَامِنٌ إِرْمٌ مَحْفُورٌ عَلِمَدَانِ
تَاسِعٌ خَتْمٌ خَتِيَارٌ لَبَنَانِي
رَاهِبٌ وَحِيدٌ بِمَحْبِسَةِ قَدْمَوسِ
وَعَاشرٌ نَحْمٌ أُولِيَّسِ اليُونَانِ
... يَا حَلْمٌ خَلِيفِي بِلاِ عنوانِ

*

עמאד קסיס

תרגום: ליאור מעין

עת תנומס מוחשבתי
 נותר שמי במשמעותי
 אמש קמתי עם שחר
 ולא מצאתיו אתי

מותלבט אם להרים ברית,
 או סדין כמו תקון למראית
 מזריד ראש תחת המיטה
 ושמי פזר על הקרקעית

אתה מבין שמי הפה שבר אותן,
 חפן חרותים הו, לא מקורות
 בחוש פתנה חתוק משני אידי
 מסלע לא ידוע אבניהם חצובות

נסיתי לאסף אותן תחת פנס, אך
 חשתי שפוגל תחת המיטה נח
 ולי יש אצבעות שלא ידעו למצא
 את שמי במלון גם אם הוא מנה

פהקטה מעצב בשל החולומות
 אשוב לישן בדף של אשליות
 ובשנתה הרי השם אינו חשוב
 גם אם יאבד, אין לי טרוניות.

ראשית הייתה אבר אוקראיני
שנית שמו של צ'יד צ'צ'ני
שלישית גוף של קאץ בנענאי
רביעית רוח גירזון וקרומים
חמישית חמה ב:url תזומים
ששית דרך ספרנו גיאן יפאים
שביעית מבוה שניית אלמג'ים
שמינית עטור נשיש על עמודים
תשיעית חותמת זקן לבנוני
ונזיר בחדר התיקדות אלמוני
ועשרית באולימפוס כוכב יונאי
.... זה חלומי – השאירני ללא בתבה, הנני.

طَرِيقُ الْمَدَاد
شَادِيَة حَامِد

مَطْرَأً أَسْوَد
طُوفَانٌ
غَرَقٌ
يَشْتَعِلُ تَحْتَ الْمَدَاد
الْوَرَقِ!
ثَمَّةَ خُطْبَى مُتَرَهَّلَةَ
وَرِيحٌ تَعَصُّ بِالْأَسْئَلَةَ
ثَلْجٌ هُنَا، وَهُنَاكَ سَحَامٌ
طَوْدُ الرَّوْيِ،
فَوْقُ الْمَعَانِي،
اَنْزَلْتَكَ!
أَنَا، كَمْ بَحْثَتُ
عَنْ جَسْرِ الْيَقِينِ
تَرَى إِنَّ اخْتَنَى؟
لَمْ أَعْدْ أَعْيَيْ
أَنِّي وَهُمْ الدَّوَاهُ؟
أَمْ فِي لِجَاجِ الْبَيَاضِ
احْتَرَقَ؟

דרך הדיו
שאדייה חאמד
תרגום: הدس גלעד ומשה לביא

גַּשְׁם שָׁחָר
טֻבִּיעָה
קָמָר
תְּחִתַּת הָדֵי מִתְלָקָם
נִיר.

אֲצָעָדִים רֹפָפִים, בֵּן אוֹ לֵא
רוֹחַ נוֹשֵׁב בְּשִׁאלֹות.
שְׁלָג בְּאוֹן, שֶׁם עָשָׂו
הַר הַמְּרָאֹות
בְּמוֹרֵךְ הַמוֹּבֵן
נִשְׁבָּר.

כִּמְהָה בְּקַשְׁתִּי לְמַצֵּא
גַּשְׁר שֶׁל וְדָאי.
הַיְּכָן הוּא מִסְתִּיר?
הַאֲסָם בְּקַשְׁתִּי טַעַתְּוָע
או בְּעַמְּקַם הַלְּבָנוֹ
בָּעָר?

זה הזמן צורייאל אסף

זה הזמן ל יצא מהבית ברג'ל
אל המקום כי רחוק אליו
נשאו אותו רג'ל
ולעבר אותו.

זה הזמן לחזור אל העץ הגדול
שנטעת וטפח, העץ
שישאר אחריך, ואם
עוד אין עץ בזה-
זה הזמן לנטווע.

انه الوقت
تسور يليل آصف
ترجمة: شادية حامد

انه الوقت
انه وقت الخروج من المنزل راجلاً
إلى المكان الأبعد الذي
تحملك إليه أقدامك
فتتجاوزه
إنه وقت العودة إلى الشجرة الكبيرة
التي غرسها ورعايتها، الشجرة
التي ستبقى من بعدك، وإذا لم تكن
هنا لك شجرة مثلاها-
فانه وقت غرسها.

מִשְׁלֵשׁ ליאור מעין

היום עברה בי המחשבה שאין מפסיק בזמן, שאין זמן במיון
המשמעותי, רק השונות החומר סביר לנו – לנו. וחשתית מפסיק
באופן פיזי שאין כוון להשתנות, בשזה ברור בפאתיה שפרעם
ריאתי היה בין אלפיים שנים לטענת המוסקים. אך תוכיה, שכן
לכבר נדרש לגדר את הגזע ולמנוע את טבעות הזמן ובכל זאת
אני פותח לך את זה בדרך לשיטוטיגרט בשעת ערבי יורד והולך.

פעם במקפתה, הזמן התקטט, אני לא בטוח שאין פעם הפירה
הזה יჩזר, אני חושב שזה בכלל המשמש אבל זה בנהרא
בכלל הפמות של איילת. זמן מתקטט הוא לא כמו זמן עמיד, זו
התחושה שאין תנועה ואתה לרגע אחד רוח. במקרים דומים
בעבר הייתה אומרים לך: "אפשר למות" ומתרון "אפשר למות".

הימים שיבאו אחרי נוגעים בימים שבאו
כמו העור מסביב
לחתך מידפים
וחיינו שורת חתכים.

مثلث
ليئور معيان
ترجمة: عماد قسيس

اليوم مررت بخاطري فكرة لا يوجد زمن بالمعنى الحقيقي
فق تغير الحمراء من حولنا - ونحن . وشعرت تماما وبشكل محسوس أن لا يوجد اتجاه للتغيير .
في حقل بور بصواعدي شفاف عمو شاهدت زيتونة عمرها ألفي عام كما يدعى القاططون .
أثبت ذلك ، نعم لتثبت ذلك يجب قطع الجذع وعد حلقات الزمن ، ورغم ذلك
أكتب لك هذا في الطريق إلى شتوتغارت في ساعة يدخل فيها بأنّ المساء .

ذات مرة بالحانوت ، الزمن تبعده ، لست واثقاً أن هذا المنظر سيعود ذات مرّة ، أنا
أعتقد أن سبب
هذا هو الشمس ولكن السبب على ما يبدو موت أيلت الزهرة .
وقت يتعهد لا يشبه الوقت الواقع الإحساس بانعدام الحركة وانت للحظة واحدة
روح .

في موقف مشابهة في الماضي كنت أقول لك :
"يجوز الموت" وأقصد "ممكن الموت".

الأيام التي تأتي بعدي تلامس الأيام التي اتت
كالجلد حول
جرح ينزف
وحياتنا سلسلة من الجروح .

פְּנִינִים

שֵׁז

לחן: יונתן בר גיורא

שְׁדַמְעוֹתִי יְהִפְכוּ פְּנִינִים בָּעוֹלָם.

שְׁכָאָבִי יְהִפְכוּ פְּנִינִים בָּעוֹלָם.

פְּנִינִים לְהַתְהֵדר, לְהַתְפֶּרֶבל, לְהַתְחַמֵּט,

פְּנִינִים לְהַתְנַחֵם.

لآلی*
شیز
ترجمہ: عمامد قسیس

حتى دموعي تصير بالعالم
وجعي لآمي يصير بالعالم
لولو الحالا، يتغطى، بحراً يبدئي
لولوي عزى

* الترجمة للغة العربية المحكية ويلائم الغناء حسب اللحن

عوالم متوازية عبد اغبارية

لكلّ منا قلبان اثنان
قلب طيب نجيشُ به،
وقلب آخر سري جبان.
لكلّ منا ثلاث أيادٍ
يد تتسلّل الأيام والأعمار
ويدان اثنتان تبدران.

لكلّ منا دمّان اثنان
دم أيضٍ يتساقط غازياً
وآخر متختنق أحمر قان.
لكلّ منا ذاكرتان اثنتان
واحدة ما يتذكّر الغير عنا
وثانية كل ما أردنا له النسيان.

لكلّ منا ثلاث آذان
إثنتان يصمّهما الضجيج
وثلاثة مشنفة للصمت بإمعان.

لكلّ منا ثلاث أعين
واحدة تكابد للرؤيه
واثنتان آخرتان تحجبان.

لكلّ منا إسمان اثنان
واحد سجين، وصيّهُ الوالدين علينا
واثنٌ... أهٍ لو كنت تدرّي أيّها الإنسان!

עלולמות מקבילים
עבד אגbaraיה
*תרגום עצמי

לכל אחד מאיתנו שני לבבות
לב טוב בינה ואצלוי
ולב נסף סודי ופחדן
לכל אחד מאיתנו שלוש בפות ידים
אחת מקבצת את הגיל ואת הימים
ושתים נוספות מbezozot את החיים ואת הזמן.
שני זמים זורמים בעורקים שלנו
דם לבן משתפה, מיחשף להתעלק על אחרים
ושני אדים מתבאר ומיכמן.
לכל אחד מאיתנו שני זכרונות
אחד שנשאר אצל אחרים אודזתינו
ושני שאנו מנסים להדחק ולשכח.
שלוש אזנים לנו
שתיים חרותות מרוב רעשי הרקע
ושלשיות ברויה בקשבר רב לדממה.
שלוש עינים לנו
אחת עצלה לראות
ושתיים נוספות משלות ומסתרות.
שני שמות לכל אחד מאיתנו
אחד בית פלא, צואת ההורים והאבות علينا,
והשני... הוא, אלו רק ידעת מהו בן אדם!

מִרְבָּע
לִיאוֹר מַעַיִן

על גג הבית בריבאט
אני חושב על המטבח
ברחפן, על השפה בסוף
מולוי חיים, עיניה, אתה

الرَّبَاعِيُّ
لِيُشْوَرَ مَعْيَان
* ترجمة ذاتية

عَلَى سَطْحِ الْبَيْتِ بِالرِّبَاطِ
أَفْكَرُ فِي النَّظَرَاتِ
كُحْرِيَّةٌ، عَلَى الْلُّغَةِ كُعبَةٌ
أَمَامِي عَيْنِيكَ وَالْمُحِيطَاتِ

תְּבוֹא נָחֶמֶה: קִינָה לְאַחֲר אָסּוֹן טְבֻע
פְּטִירִיסִיה ג'אַבָּה וּזְלִי
מְאַנְגְּלִית: צּוּרִיאָל אַסְף

לְסִכְינָה
שְׁאַתְּ נְחֻמּוֹת וּנוּסִים
בְּשֻׁוֹת הַיּוֹםִים הַקְשִׁים
בָּאלָם וּבְאַהֲבָה

הִיא מְחַפֵּשָׂת בְּהַרְיִסּוֹת פְּאַדְם
הַשְׁבָּב מְשִׁיטָוֹת בָּהַ הַרְקָק.

שְׁוִישָׂה יַלְדִים, יָשָׁלִי שְׁוִישָׂה יַלְדִים
אוֹמְרָת לְעַצְמָה, כְּשַׁמְשָׁבֵיב, עַזְלָמָה
הַופָּקֶזֶר זָרְדִים וּרְסִיסִי קִיסְמִים
שֶׁל חִיםִּים מְשַׁבָּבֶר,
לֹא עַד-כִּידִי-כָּבָן מְשַׁבָּבֶר.

הִיא מְפִיחָה אֶת אַחֲר הַיַּלְדִים לִיד הַאַחֲר
יַלְד, לִיד הַאַחֲר
אַבְל אַז, הִיא עַזְמִיקָת שָׁם, וּמוֹחָה
אֶת עַיְנָה, מְבִיאָה לְפִנִים, מִסְטוֹבָבָת לְעַבָּר

פְּסּוֹת הַרוֹסּוֹת שֶׁל מִקּוּם שְׁפָעָם
הִיה, בְּהַרְיִסּוֹת שֶׁל חִיםִּים שְׁפָעָם הִיה.
אַבְל הִם הַיּו שְׁוִישָׂה, הִיא אוֹמְרָת
שְׁוִישָׂה, מִתִּים אוֹ חִיםִּים.

אֲפִיא יָדַעַת מָה זֶה אָמֵר
כְּשִׁיחַ שִׁישָׁה, לֹא שְׁלֹשָׁה, כִּי שִׁישָׁה בְּחִים
וְלֹדִים, לֹא רָק שְׁלֹשָׁת, מִתְּים,
וְשָׁם, הַדְּמֻעָות, מִרְגִּיעָות לְעַבְשׂוֹ
מִרְגִּיעָות, לְעַבְשׂוֹ.
תָּמִיד.

מָה אָעַשָּׂה לֹא הַדְּמֻעָות
שָׁאַלְתִּי לֹא פָּעָם בְּעוֹלָמוֹת אֶחָרִים
מָה הִיא תַּעֲשֵׂה לֹא הַדְּמֻעָות
כְּעַת אַנְּיָ שׂוֹאֵל אֶת עַצְמִי, וְעַבְשׂוֹ
הַפִּים הַקּוֹלְחִים מִעִינָה, בָּה שׁוֹנִים
מִן הַפִּים, שָׁאַת הַכֶּל
לוֹקְחִים.

בְּאַזְּהָ מָקוֹם, תָּמִיד, בְּאַזְּהָ מָקוֹם
בְּאַיּוֹם שְׁמַבְּיאָ נְחַמָּה
הַאִין זֶה מָה, שָׁאוֹנוֹרִים הַחִים לְהַבִּיא
לְאַחֲרַ הַפּוֹתָת, נְחַמָּה?
הַנְּחַמָּה מִסְרָבָת לְהַכְּנָעַ לְפּוֹתָת.
אַנְּיָ אָמַרְתִּי, עוֹד תָּבוֹא נְחַמָּה.

نادوني بأسمائي
أراهيب ثيت نات هانة
عن الإنجليزية عبد اغبارية

لا تقل أنت راحلٌ غداً
لأنني وحتى في هذا اليوم لا زلت قيد الوصول،
أنظر بعمق، فها أنا قد وصلت الآن الآن!
وصلت برغماً على غصن ربيعي،
وصلت عصفورة صغيراً يأجححة هشة
أتدرّب على الزرققة بعشّي الجديد
وصلت دعسوقة في قلب زهرة
وصلت جوهرة مدفونة بحجر
لا زلت قيد الوصول كي أحشك وأبكي
كي يلفني الأمل وينتابني الخوف.
وقع خافقني هو ميلاد وموت لكل الأموات والأحياء،
أنا ذبابة النوار أتحوّل وأتشكّل على سطح النير
وأنا الطير الذي ما أن يحلّ الربيع حتى يتقطّع ذبابة النوار بمنقاره،
أنا الضفدع يسبح مرسينا بالغدیر الصافي
وكذا أنا حية العشب التي تنسلل بصمت وتلتهم ذاك الضفدع،
أنا طفل أوغندا بكل خمه وعظمه
ساقی رفيعتان كعيidan البامبوك
وأنا تاجر الأسلحة، يبيع عتاده الفتاك لأوغندا.

أنا ابنة الثانية عشرة ، لاجئة بقارب صغير
تلقي بنفسها بالمحيط بعد ان اختصبها القرصان ،
وأنا القرصان ، لم يعهد بعد قلبه أن يرى ويحب .
انا عضو بالكتاب السياسي ، وفي يدي قوة ضاربة
وأنا الانسان المرغم على دفع ضرية الدم لشعي
الذى يموت على مهل في مخيمات السخرة .
لذى كالربيع ، دافئة حيث تزهـر الورود وتذـرع العـمر من هـرة .
وـجـعـي كـنـهـرـ منـ الدـمـوعـ ، وـبـدـقـ قـادـرـ عـلـىـ أـنـ يـمـلـأـ الـحـيـطـاتـ الـأـرـبـعـةـ .
أـرـجـوـكـمـ ، لـطـفـاـ مـنـكـ ، نـادـوـنـيـ بـأـسـمـائـيـ الـحـقـيقـيـةـ !
حيـتـ أـفـلـحـ بـسـمـاعـ عـوـيـلـيـ وـقـهـقـهـاتـيـ مجـتمـعـنـ سـوـيـةـ ،
وـهـكـذاـ سـأـتـحـقـقـ مـنـ أـنـ أـلـيـ وـلـذـىـ وـاحـدـ هـماـ .
رجـاءـ ، نـادـوـنـيـ بـأـسـمـائـيـ الـحـقـيقـيـةـ
كـيـ يـتـكـنـ قـلـبـيـ مـنـ أـنـ يـظـلـ مـشـرـعاـ ، أـمـامـ الرـحـمـةـ وـالـشـفـقـةـ .

**אש וקרח
רוברט פרוסט
מאנגלית: ליאור מעין**

יש אומרים שהעולם יתם באש
יש האומרים בקרח
למתקני מון התשוקה שיש
טעם במיל שמצדד באש
ואם שוב יאביד עליו הפלח
מיידעת את השנאה בדאי
לומר שעבור הרעם, קרח
יהיה מושלם וundai
ואף יאלח כל בר.

אש וקרח
רוברט פרוסט
מאנגלית: הדס גלעד

יש האומרים יחרב העולם באש
יש האומרים, בקרח יחרב.
מנסיוני, לתשובה יש טעם גועש
ואני נמנה עם תומכי האש.
אך אם דין העולם שוב ושוב להטרף,
אני חשב שידוע לי די על שנאה
כדי לומר שבשביל הרים יש
את הקרח ואף הוא נפלא
וזדי בו בשואה מתקרב.

وينك يا ستي شادية حامد

شادية حامد
وينك يا ستي لشوفي شو صار في
هرمت والهم غطى عيني
عم فتش ع شروش تينتنا السخية
تا استهدي ع دارنا وين هي
وينك يا ستي لشوفي شو صار في

ستي من بيتك اللي فوق السما
طي وضمي لو بالومي
كل مين خلق الله بيتو احتمي
وانا يا ستي حاليا منسية
وينك يا ستي لشوفي شو صار في

ستي ما عادت تنفید دموع الندم
فل الفرح وما بقى غير الالم
نفسی من الله يرفرف على جرجي علم
لا ارض لا وطن لا هوية
وينك يا ستي لشوفي شو صار في

היכן את סבתא

תרגום עצמי: שאדיה חמד
לחן: שז

היכן את סבתא,
 בואי ראי מֵה עַבְרָ עַלִּי,
 זקנתי, דאגות בסו אַת עַנִּי
 עוקבת אחרי שרשיה העז
 היכן שזקرون ביתנו רוזבץ
 דממה מתרידה רועשת באזני
 היכן את סבתא,
 בואי ראי מֵה עַבְרָ עַלִּי.

סבתא, מבعد ביתך בשמיים
 הביטי אל הסתכלי פעםיים
 כל מי שפרא האל
 ביבתו מגן
 וצער בבד בנשמתי עגן.
 היכן הרגה ובלבי אנחה
 לבדי אני בבית השכחה
 הלא די?
 היכן את סבתא,
 בואי ראי מֵה עַבְרָ עַלִּי.

סבתא, אין עוד תקונה בלב
 אלה, ברחה ונוטר פאב
 מושטוקקת לדגל שעל פצעי ילב לב
 לא ארزا, לא מולכת, לא זהה
 אין גבול בין לחיות או למות
 חשבה, ואין מאור לימי
 היכן את סבתא,
 בואי ראי מֵה עַבְרָ עַלִּי.

זה כל כאב העולם
בנדמן פונדאן
מצרפתית: צוריאל אסף

זה כל כאב
העולם
שבא אליו, לשפט
אל שלחני
האם יכלתי לומר לו
לא?

געשיתי כה קטן
זהל קטן, ו אז
כבייתי את המנורה
- כלום יכול לידעת
שהוא גדול בתוכו
האם יכולתי למן מפנו
לשחרר בבואה היום
שיר מבין
בנפיו?

ואמרתי לאב
העולם
שבא אליו, לשפט
על בתי:
האם אין לי מספיק
מושל עצמי?
ראה: יש לי האמא שלו!
לא נוכל להשאר לנצח
זהל שבה.

האַדְמָה מִחְסָפֶשֶׁת עַל
הַבְּטָן הַרְבֵּה,
הִיא הַכְּאֵיבָה לִי,
אַדְמָתָה
וְאַנְיִ קְפַחַד לְעוֹפָה...

הַפְּכָתִי אֲלֵיו אֵת
גַּבִּי
אָךְ הוּא בָּבֶר הִיה
בְּתוֹךְ חַלּוּמוּתִי
– הָאָם אֶת דְּמִי
הָוּא בְּקָשׁ?

אָמַרְתִּי לְפָאָב
הַעֲוֹלָם
זֶה תְּעַולָּוֹל, מַלְכֵלָג
הַתְּעַולָּוֹל.
כֵּה הוּא הַשִּׁיר
בְּלִכְתָּר.

אָבָל אָתָה בַּמִּקְומֵי, תָּגִיד,
הִיִּתْ מִסְגָּל לְשִׁבְחָה?

*

רילקה

מאנגלית: הדס גלעד

(תרגום מגרמנית: אנה מייסי ואניטה בארו)

חבר שקט שהגיע עד הרים,
הרגש איך מחוללת נשימות חלל נוסף סביבך.
הנה לו החשכה להיות למגדל פעמוני
ואתה הפעמוני. בעוזך מצלצל
מה שחוbett בה, נעשה לכוחך.
נווע לאחור ולפנים אל תוך ההשתנות.
למה הדבר דומה, עצמת באב בזו?
אם מר הפישקה, הפה עצמן ליין.
בלילה זה העולה על גdotינו
היה המסתורי בצמת חושיך,
המשמעות המתגלה בו.
ואם חדל העולם מלשם אותו
הגד לאץ השקתו, אני זוּם במים
ולמים הגועשים, אמר: הנסי.

הקפה שלי

שז

לחן: יהודה אור (בן מוחה)
בביצוע המשורר חנא ابو חנא (חנא أبو حنا)

הקפה שלי מஹול במלח בפקר
הקפה שלי מஹול בדים בפקר
סגרי את הרקיזו
סגרי את הרקיזו
הרחקי מעלייך את כותרות העתונים

אנחנו חונקים את היסמין
אנחנו עוקרים את האיתים
בכyr זית
בבלטה

אנחנו רוצחים את הורדים
אנחנו רוצחים את החוחיות
בעזה
בדהייה
במעלה הרצואה

מבחר תרגומי הייקו סוריים
תרגומם: משה לביא

الكافِي / إيناس أصفرى
أصابعه
ترى وجه حبيبته
الكافيف

كسارُ الزَّبادي / إيناس أصفرى
(1)
في الهواء
رغبُ كسارُ الزبادي الأبيض
يزيدني بياضاً

(2)
كسارُ الزَّبادي
خفيفاً يخلق
ونبض قلبي

غدير حنا

الإِيْحَاءُ...
شَيْءٌ مِنَ التَّوْرُدُ
فِي بَيْاضِ زَهْرِ الْلَّوْزِ
*

سَبَتُ النُّورِ-
حَلْبٌ تَحْوِطُهَا
هَالَةٌ مِنْ نَارِ
*

طَرِيقُ حِصْنِ،
الشَّجَرُ باقٍ عَلَى مَيْلٍ
وَمَا مِنْ رِيحٍ
*

كُلُّ سِتَّالَةٍ مُضَلَّةٍ
كُلُّ تِلْكَ الْوُجُوهِ
لِي
*

مَحَطةُ الْجَازِ،
لَا قَطَارٌ يَصْلُبُهَا
وَلَا حَتَّى سِكَّةٌ

היעור
איןאָס אַצְפָּרִי

אַצְבָּעָתָיו
רוֹאֹת אֶת פְּנֵי אֲהוֹבָתוֹ
הַעֲוֹר

עַדְיר חָנָא

הַתְּגִלּוֹת...
סְמִיקָּן וְרַדְרַד
בְּלֵבָן פְּרִיחַת הַשְּׁקָד
*

שְׁבַת הָאוֹר –
חַלֵּב מִכְתְּרָת
בְּהַלֵּה שֶׁל אִישׁ.

הַדָּרָר לְחַמִּיס
הַעֲצִים נוֹתְרָו בְּפֻופִים
וְלֹא מִן הַרְוָע
*

גְּבִישׁ מִצְלָע
כָּל הַפִּנְימַת הַלְּלוֹ
שְׁלִי
*

תְּחִנָּת הַרְכֶּבֶת הַחֲגָאָזִית
אַף רַכֶּבֶת לֹא מִגְעָה
אַפְלוֹ לֹא פָּס.

סְבָא סְבִיּוֹן אַינְאָס אַצְפָּרִי

(1)

בָּאוּר
פָּלוֹמַת סְבִיּוֹן לְבָנָה
מוֹסִיףֶה בֵּי לְבָנָן

(2)

סְבָא סְבִיּוֹן
מַתְעֻזְּפֶף בְּקָלוֹת.
לְבֵי מַתְפָּעָם.

*

שירי ההיקו נלקחו מתוך אנטולוגיה שנכתבה בסוריה והtrapסמה במאזין המקוון Letters Poetry. הם אינם שייכים למזרחה הרחוק אלא למזרחה התיכון. הזמן והטבע המשתקפים בפניה הבוהקת של ההיקו הם אלו המוכרים בכל המרחב של א-שאם הכלול ביום את סוריה, ירדן, לבנון ופלשתין/ישראל. כשירי היקו מזרחה תיכוניים הם לא תופסים רק את הרוגע שבטע, הרוגע חסר הזמן המהדהד נצח, אלא גם את הרוגע הקונקרטי וההיסטוריה, את השבר והעדר של סוריה בעשור האחרון, עשור של מלחמה.

תוכן עניינים

2	פתח דבר על האפשרות להיפגש דרך תרגום
5	מסגרות ליאור מעין
6	מעגל אמות הدس גלעד
7	حلقة אמאות הdas גלעד תרגמה: عبد اغبارية
8	مجدرة عبد اغبارية
9	מג'דרה عبد אגבאריה תרגום: הدس גלעד
10	בטני צבה משה לביא
11	بطني غصة موشهي لافي תרגמה: شادية حامد
12	מגזרות ניר ליאור מעין
13	قصاصات ورق ليئور معيان תרגמה: شادية حامد
14	התגלות ליאור מעין
15	وحى ليئور معيان תרגמה: شادية حامد
16	حدس غادة زريق
17	[ללא כוורת] ע'אדיה זרייק תרגום: סיגל בן יאיר וליאור מעין
18	יום הולדת שמה לבוס סיגל בן יאיר
19	عيد ميلاد سعيد للمدير سيفال بن يائير ترجمة: غادة زريق
20	למען תברך נפשي צוריאל אסף
21	لأجل أن تبارك نفسي سورينيل آصف ترجمة: عماد قسيس
22	[بدون عنوان] غادة زريق
23	[ללא כוורת] ע'אדיה זרייק תרגום: ליאור מעין, שז, עימאד קסיס
24	לדובים שהיו כאן פעם צוריאל אסף
25	للديبة الذين كانوا يوما ما هنا سورينيل آصف ترجمة: عماد قسيس
26	אהבה הدس גלעד
27	حب هدارس غيلعاد ترجمة: شادية حامد
28	ככה הدس גלעד
29	הקנָה הdas גלעד תרגמה: شادية حامد

למה אני לא כותבת שירים על ערבים שז
לماذا לא אكتب שערًا عن العرب שיז תרגمة: عماد قسيس
קינה עלILD מות שז
مرثאה عن ولد ميت شيز ترجمة: عماد قسيس
[بدون عنوان] عماد قسيس
[ללא כותרת] عماد قسيس תרגום: ליאור מעין
طريق المداد شادية حامد
דרך הדיו שאדיה חAMD תרגום: הדס גלעד ומשה לביा
זה הזמן צוריאל אסף
 انه الوقت سوريليل آصف ترجمة: شادية حامد
مشلغלי ליאור מעין
مثل ليئور معיאן ترجمة: عماد قسيس
פנינים שז
לאלי * شيز ترجمة: عماد قسيس
عالם متوازية عبد اغبارية
עולם מקבילים عبد אגבאריה
ירבע夷 ליאור מעין
الرباعي ليئور معיאן * ترجمة ذاتية
تبוא נחמה: קינה לאחר אסון טבע פטריסיה ג'אבה ווזלי
مانגלית: צוריאל אסף
نادوفي بأسمائي ألاهاب ثيت نات هانة عن الإنجليزية عبد اغبارية
ash وكرح روبرت פרוטט מאנגלית: ליאור מעין
ash وكرح روبرט פרוטט מאנגלית: הדס גלעד
וינק يا سي شادية حامد
היכן את סבתא תרגום עצמי: שאדיה חAMD לחן: שז
זה כל בباب העולם בנzman פונданן מצרפתית: צוריאל אסף
[لלא כותרת] רילקה מאנגלית: הדס גלעד
הקפה של שז
מחבר תרגומי היינו سورיים תרגום: משה לביा

הוּא מִהְלָךְ בַּעוֹלָם
כִּשְׁאֵל הָרִים לְצַדָּו
מְرָאָה לְנוּ שֶׁאֲפָשָׁר
לְהִיּוֹת רְגֻעָה
עַל שְׂפַת
הַתְּהוֹם.

אֱנֹחָנוּ מִתְּرָגִים שִׁיר שֶׁל טְהָא מִחְמָד עַלִּי
נוֹפְּלִים כִּבְרָה בְּהִתְחַלָּה לְבָור עַמְקָה
מְנֻסִּים לְשִׁמְעַן אֶת הַשְּׁקָט
שְׁבֵין צַעַקָּה לִילָּה.

"בֶּל אִישׁ הוּא אֶכְר אָוּ סְפָן"

אַנְּיִ שְׁזַׂטְק
כְּמוֹס שְׁלָא מֵצָאתִי מְלִים
שְׁיִפְּרַצְוּ בְּקִיר הַאֲבָן חַלּוֹן
שְׁנוּכֵל בְּלָנוּ
לְרָאֹות אֶת
הַיִּם.

מסגרות // ליאור מעין

על המقام זהה היא תוכנית שנתית לתרגומים בהשתתפות משוררים/ות ערבים/יות ויהודים/יות; התוכנית נולדה מתוך הרצון לעסוק לעומק בנושא החשוב ביותר של אמנויות התרגום: הדיאלוג. בספר שלפניכם תמצאו מבחר מיצירות המשתתפים/ות לאורך השנה.

على هذا المقام: برنامج للترجمة، على مدار سنة، بمشاركة شعراء وشاعرات من العرب واليهود. أقيم هذا البرنامج رغبة بالتعمق في الحوار كونه الجانب الأهم في فن الترجمة وفي هذا الكتاب تجدون نخبة من انتاج وابداع المشاركون والمشاركات في البرنامج خلال السنة.